

trængende: et nyt Rigsarkiv. Det er kun ved, at Forslaget er forbundet med en anden Ordning af Forholdene paa Slots- holmen, at Forslaget er gaaet over fra Kultusministeriet til et andet Ministerium. Dernæst skal jeg nævne: en Museumsbygning for vort Nationalmuseum. Forslag herom har jo været fremsat, og Forholdene i Prinsens Palæ for vor store, værdifulde og uerstattelige Samling ere nu nærmest ganske umulige. Ogsaa Kunstmuseums- bygningens Udvidelse banker paa. Allerede i 1902 var Pladsmangelen saa følelig, at en lille Kommission blev nedsat, som ogsaa fremkom med et Forslag til en Omord- ning. Ved Universitetet er der en saadan Pladsmangel, at den absolut maa afhjælpes ved Opførelse af Laboratoriebygninger osv., hvorom Forslag har været fremme. Bota- nisk Museum forsikrer, at Pladsmangelen her gør Forholdene snart umulige. Vi op- føre jo nu et Rigshospital, men som ærede Medlemmer have set af en Adresse til Rigsdagen, maa det anses for saare ønske- ligt, at der til dette føjes en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme, en Bygning til 500,000 Kr. Jeg kunde nævne endnu en Række Bygninger, der kræves. Et Par Millioner til en ny Teaterbygning er der- for sikkert af de Ting, som i alt Fald ikke kunne komme i første Række blandt de Byggeforetagender, som Regeringsmag- ten vil beskæftige sig med. Jeg tror derfor, at de interesserede gøre rettest i at holde sig dette for Øje og ikke at regne med, at en ny Teaterbygning med en Deling i en Skuespil- og en Operascene er en Sag, som let vilde kunne gennemføres.

Noget andet er det selvfølgelig, om den af det ærede Medlem for Frederiks- borg Amts 2den Valgkreds (Johan Knud- sen) fremsatte Tanke, Tilvejebringelse af en Teaterbygning ad privat Vej, har nogen Mulighed for at kunne realiseres. Men ret naturligt maatte jeg dog kende en hel Del mere til et saadant Projekt, før jeg her vilde kunne udtale mig derom. Efter det ærede Medlems Fremstilling synes Meningen nærmest at være den, at private vilde laane Staten Penge til Op- førelse af et Teater. Da Minister Sthyr fremsatte Forslag om en Talescene, eller som det den Gang hed: En Tilbygning til det kongelige Teater — man har nem- lig altid frygtet for at sige et nyt Teater —, foresloges Pengene tilvejebragte ved et særligt Statslaan. Men ingen af disse Ordninger er i og for sig nødvendig og vil neppe heller være tiltalende. Hvis man vilde beslutte sig til Opførelse af en

Talescene, saa kan Staten vel nok selv komme over Pengespørgsmaalet.

Under denne Debat er Spørgsmaalet om Censuren ogsaa draget frem, og man har peget paa Ønskeligheden af en fælles Censor for det kongelige Teater og Pri- vatteatrene. Jeg tror ikke, at disse to Ting bør eller vil kunne blandes sammen. Hvorledes end Censuren af offentlige Skuespil paa Privatscenerne vil blive ord- net, om den helt ophæves og kun henlæg- ges under Domstolene, kan dette ikke vedrøre Spørgsmaalet om Ansættelse af en Censor ved det kongelige Teater. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) har allerede været inde paa at paavise, at denne sidste Stilling er noget for sig. Hovedopgaven for det kongelige Teaters Censor er jo den at være Bestyrel- sens og Ministerens litterære Medhjælp. Det er hans Sag at gennemlæse alt, hvad der indsendes af Skuespil, og det er jo for Resten mange, det er et stort Tal Skue- spil, der kommer aarlig, vi have mange Forfattere. Her staar Censor som Raad- giver overfor Bestyrelsen, indstiller, hvilke af de indsendte Skuespil, der efter hans Mening slet ikke kan være Tale om at opføre — og det er jo altid de allerfleste af de Skuespil, der indsendes til Teatret — og indstiller, hvilke han vil tilraade at bringe til Opførelse. Selvfølgelig betyder dette Raad ikke, at saa skal Stykket op- føres; derimod kunde jo tænkes det Til- fælde, at Bestyrelsen efter at have gjort sig bekendt med et Skuespil, som Censor har fraraadet at spille, alligevel kunde ønske at opføre det, og Afgørelsen ligger saa i Ministerens Haand. Men den Censur, der udøves af det kgl. Teaters Censor, kan altsaa i det hele slet ikke siges at være et Polititilsyn overfor Teatret, Censor er en Embedsmand ved Teatret, der skal gennemgaa alt, hvad der indsendes, og give Bestyrelsen sine gode Raad. Man kunde meget vel give denne Embedsmand et an- det Navn, hvis man finder, at Censornav- net er odiøst, og i hvert Fald maa jeg bede om, at dette Spørgsmaal om justits- ministeriel Censur af Skuespil paa private Scener ikke maa blive blandet med ind- ved Behandlingen af dette Lovforslag, det hører jo hjemme et andet Sted.

Der er et andet Spørgsmaal, som hel- ler ikke hører hjemme her, og som navnlig blev fremdraget af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), nem- lig om fri Teaternæring. Her havde det nævnte ærede Medlem den ganske ufor- staaelige og uforklarlige Opfattelse, at det